

Głośnik Western Electric 522W

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1918

Miejsce powstania:
, USA

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 108 mm, sze.: 108 mm, dł.: 210 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane obiektu: domena publiczna. Opis kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL (Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 994/V/250

SŁOWA KLUCZOWE

prąd, odtwarzanie dźwięku, nośnik, nagłośnienie, międzywojnie, komunikacja, fonografia, dźwięk, czas wolny, analogowy

OPIS

Głośnik 522W był produkowany przez amerykański koncern Western Electric w latach 20. XX wieku. Firma, której początki sięgają 1856 roku, specjalizowała się w produkcji i sprzedaży sprzętu z zakresu łączności, nagłośnienia kinowego oraz w dostarczaniu usług telegraficznych, a później telekomunikacyjnych. Współwłaściciel Western Electric, wynalazca i inżynier Elisha Gray, pod koniec lat 70. XIX wieku bezskutecznie walczył z Alexandrem Bellem o patent na wynalezienie telefonu. Jak na ironię, kilka lat później Western Electric zostało wykupione przez Bell Telephone Company, co pozwoliło na konsolidację i monopolizację rynku telekomunikacyjnego w Stanach Zjednoczonych. Na przełomie pierwszej i drugiej dekady XX wieku przemysł radiofoniczny znajdował się w powijakach, a radio – jako medium – dopiero popularyzowano. Pierwsze, kompletne radioodbiorniki miały się dopiero pojawić, zanim to jednak nastąpiło szukano innych, przystępnych dla potencjalnych odbiorców, rozwiązań. Do odbioru sygnału radiowego służył najczęściej zamknięty w drewnianej lub bakelitowej skrzynce odbiornik o prostej konstrukcji (zaopatrzony niekiedy we wzmacniacz), do którego podłączano kolejne przystawki: antenę, głośnik, uziemienie. Głośnik 522W stanowił uzupełnienie radioodbiornika, umożliwiające korzystanie z urządzenia. Budowa modułowa była ekonomiczna i sprzyjała wykorzystaniu posiadanego już sprzętu. Głośnik 522W, pod względem konstrukcyjnym, jest nieco powiększoną słuchawką telefoniczną. Membranę i przetwornik akustyczny zamknięto w metalowej puszcze. Do podłączania z odbiornikiem służy kabel w oplocie bawełnianym, zakończony dodatkową tasiemką, którą przywiązywano do obudowy, tak by zabezpieczyć wtyczki przed przypadkowym rozłączeniem. Dźwięk wydobywający się z głośnika, by był słyszalny, wymagał zamontowania tuby rezonansowej. W tym celu głośnik 522W zaopatrzono w cylindryczne zakończenie otworu głośnikowego, które umożliwiało zamontowanie na niej tuby wykorzystywanej w popularnych wówczas w Stanach Zjednoczonych gramofonach typu Victor czy fonografach. Głośnik w 1922 roku kosztował dwanaście dolarów, był więc tańszy niż tuba. Zamontowana na głośniku czarna tuba w kształcie lejka, wykonana z tworzywa sztucznego, nie jest oryginalnym przedmiotem z epoki. To – prawdopodobnie – dodatek późniejszego użytkownika, mający wzmocnić siłę głosu. Opracowanie: Filip Wróblewski